

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 51/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27 września 2022 roku sygn. akt II K 587/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku który miał wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony J. W. około godziny 11:00 poruszał się w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdy tymczasem	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków uznanych przez Sąd I instancji za w pełni wiarygodnych: S. M., Ł. B. i J. K. wynika, że oskarżony J. W., co najmniej półtorej godziny przed przyjazdem policji nie posiadał kluczyków do samochodu i nie poruszał się samochodem po posesji przy ulicy (...), zaś biegła sądowa nie udowodniła, że J. W. około godziny 11:00 znajdował się w stanie nietrzeźwości, zatem brak jest możliwości jednoznacznego dowiedzenia, że oskarżony samochodem się poruszał (kierował nim) już po spożyciu alkoholu, co uzasadnia uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego,</p>				

stwierdzić należy, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, a dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu są prawidłowe, gdyż stanowią wynik, nie budzącej żadnych zastrzeżeń i zgodnej z art. 7 k.p.k., oceny zebranych w sprawie dowodów.

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów.

Stwierdzić natomiast należy, iż Sąd I instancji wnikliwie, zgodnie z art. 410 k.p.k., rozważył wszystkie dowody, przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego, a w uzasadnieniu

zaskarżonego
wyroku,
przekonywująco
wykazał dlaczego
jednym dowodom
należało dać wiarę,
a innym z kolei
– waloru takiego
odmówić.

Sąd odwoławczy w
pełni zgadza się
z przeprowadzoną
przez Sąd I instancji
oceną
przeprowadzonych
w sprawie dowodów.
Kluczowe znaczenie
miały w niniejszej
sprawie zeznania
świadka S. M.. Sąd
meriti słusznie uznał
te zeznania jako
wiarygodne, choćby
z tego względu,
że oskarżony jest
dla świadka osobą
obcą i S. M.
nie miała żadnego
racjonalnego
powodu, aby w
sprawie składać
kłamliwe zeznania.
Zresztą treść
wniesionej apelacji
wskazuje na to,
że również i
obrona w zasadzie
nie kwestionuje
wiarygodności tegoż
świadka.

Biorąc natomiast
pod uwagę treść
zeznań świadka S.
M., w kontekście
obiektywnych
dowodów w postaci
wyników badania
stanu trzeźwości

oskarżonego w dniu 28.06.2021 roku oraz opinii biegłego z zakresu toksykologii i chemii sądowej, nie może ulegać wątpliwości, iż zostało skutecznie dowiedzione, że oskarżony w chwili kierowania samochodem na terenie firmy (...), już znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Z konsekwentnych zeznań świadka S. M. wynika bowiem, że jeszcze przed rozładunkiem towaru z samochodu, którym przyjechał oskarżony, zwróciła uwagę na jego podejrzany wygląd. Sam rozładunek palet oskarżony wykonywał nieporadnie, a po wyczuciu od oskarżonego woni alkoholu, świadek zabrała kluczyki od samochodu, którym przyjechał. Świadek nie widziała przy tym, aby w czasie czynności rozładunkowych oskarżony miał spożywać alkohol, a w szczególności dużych ilości piwa.

Wbrew twierdzeniom obrony, nie ma jakichś znaczących

rozbieżności,
pomiędzy
zeznaniem świadka
S. M., a
wyjaśnieniami
oskarżonego, co do
godziny, kiedy ten
pojawił się na terenie
parkingu firmy
(...). Skoro bowiem
policjanci zjawili się
na miejscu ok. godz.
12.10, a jak –
twierdzi świadek S.
M. – pomiędzy
zabranem
kluczyków
oskarżonemu, a
przyjazdem policji
upłynęło ok. 1
godziny, to fakt
zabrania kluczyków
(który nastąpił po
rozładunku ostatniej
palety), miał miejsce
około godz. 11.10.
Ponieważ
rozładunek trwał
około 1/2 godziny,
to można przyjąć,
iż oskarżony pojawił
się po raz pierwszy
w siedzibie firmy
(...) ok. godz.
10.40. Koreluje to
zatem zarówno z
zeznaniem świadka
S. M. (zeznała, że
oskarżony
przyjechał około
godz. 11.00), jak
i wyjaśnieniami
oskarżonego, który
stwierdził, że
przyjechał na teren
firmy (...) około
godz. 10.00 (mając
też na względzie
okoliczność, że
podawali oni czas

zdarzeń w pewnym przybliżeniu).

Ponadto okoliczność, o której dokładnie godzinie oskarżony przyjechał na teren firmy (...), nie ma w istocie większego znaczenia, gdyż świadek S. M. nie potwierdziła wersji oskarżonego, jakoby miał on spożywać alkohol już **po rozładunku** towaru i zabrania przez nią kluczyków (wręcz przeciwnie – świadek dlatego zabrała kluczyki do samochodu oskarżonego, gdyż poczuła od niego woń alkoholu). Wątpliwości nie pozostawiają tu również wnioski płynące z opinii biegłego z zakresu toksykologii i chemii sądowej. Wynika z nich, że gdyby nawet przyjąć, iż oskarżony spożywał deklarowaną ilość piwa, pomiędzy rozładunkiem samochodu, a przyjazdem policji, to i tak stężenie alkoholu, wykazane podczas badania o godz. 13.24, nie mogło być wynikiem spożycia wyłącznie tegoż alkoholu. W opinii pierwotnej (k. 36 – 38) biegła

przyjęła wersję, że oskarżony mógł spożywać piwo po rozładunku samochodu, czyli o godz. 11.15 (godzina taka zresztą znajduje potwierdzenie w ustaleniach faktycznych sprawy oraz oświadczeniach samego oskarżonego złożonych do protokołu badania stanu jego trzeźwości - k. 3 - 4), a alkoholem tym miało być piwo w ilości 2 litrów (z oświadczenia osoby badanej - k. 3 - 4). Nawet przy przyjęciu wersji dla oskarżonego najkorzystniejszej, tj. przyjmując, że wypił on 3 litry piwa i miało to miejsce w godzinach 10.00 - 11.30, to o godz. 13.24 stężenie alkoholu w jego organizmie mieściłoby się w przedziale 1,51 - 1,7 promila (opinia uzupełniająca - k. 82 - 84). Tymczasem wynik ten wyniósł 2,16 promila. Świadczy to zatem jednoznacznie o tym, że wersja oskarżonego, jakoby w czasie kierowania i rozładunku samochodu był trzeźwy, natomiast alkohol zaczął spożywać dopiero

<p>po zakończeniu jazdy i rozładunku samochodu jest nieprawdziwa. Słusznie zatem Sąd Rejonowy w tym zakresie odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego.</p> <p>Reasumując, żaden z argumentów podnoszonych w złożonej apelacji nie był w stanie podważyć dokonanej przez Sąd I instancji oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów oraz poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. W. od zarzucanego mu czynu i zasądzenie kosztów obrony oskarżonego za obie instancje.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Podniesiony zarzut – z przyczyn omówionych wyżej – nie okazał się</p>			

<p>zasadny i nie mógł spowodować zmiany zarzuczonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego. Tym samym bezpodstawnym było żądanie zasądzenia na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów procesu.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że parking i droga wewnętrzna w T. przy ulicy (...) stanowi miejsce dostępne dla powszechnego użytku, wskutek czego Sąd I instancji uznał oskarżonego winnym czynu z art. 178 a § 1 k.k. gdy tymczasem parking i droga wewnętrzna w T. przy ulicy (...) są przeznaczone do ruchu dla wąskiego grona osób, zatem nie podlegają dyspozycji art. 178 a § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Zarzut nie jest zasadny.

Pamiętać trzeba, że już sama ustawa z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1990 z późn. zm.) poszerza zakres stosowania zasad ruchu na drogach publicznych i odnosi je także do miejsc, gdzie realnie odbywa się ruch lądowy w zakresie koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób (art. 1 ust. 2 ustawy).

Wskazać tu należy na utrwalony pogląd wyrażony już w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że kryterium ruchu lądowego należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym wykorzystaniem tego miejsca dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Ponadto nie mniej istotnymi kryteriami są takie okoliczności, jak: przygotowanie i przeznaczenie drogi lub terenu do

ruchu pojazdów oraz rzeczywiste i systematyczne wykorzystywanie takiej drogi lub terenu do takiego ruchu. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że przestępstwa związane z ruchem pojazdów mogą zostać popełnione nie tylko na drogach publicznych, ale również wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch (ogólny lub lokalny). W świetle licznych rozstrzygnięć Sądu Najwyższego nie budziło wątpliwości przyjmowanie, że ruch pojazdów w takich miejscach, jak: tereny budowlane i przemysłowe, jest ruchem lokalnym, ale ze względu na wyznaczenie tych miejsc do takiego ruchu oraz jego faktyczne występowanie, należy traktować go jako ruch lądowy. W orzeczeniach, w których przyjęto, że w określonych miejscach odbywa się ruch lądowy, istotne znaczenie odegrały właśnie takie kryteria, jak: przeznaczenie terenu do ruchu pojazdów oraz

faktyczne występowanie takiego ruchu. Takim miejscem dostępnym do powszechnego użytku w ruchu lądowym są drogi wewnętrzne wymienione w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 460 ze zm.). Do dróg wewnętrznych należą między innymi drogi dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, drogi leśne, drogi w osiedlach mieszkaniowych, parkingi, place przed dworcami autobusowymi, kolejowymi i portami, drogi prowadzące do obiektów użytkowanych przez przedsiębiorców, pętle autobusowe, czy drogi znajdujące się na zamkniętym terenie kopalni, fabryki, budowy (por.: wyrok z dnia 24.06.2013 roku – V KK 435/12, postanowienie z dnia 30.07.2015 roku – IV KK 201/15; uchwała z dnia 28.02.1975 roku – V KZP 2/74; wyrok z dnia 5.05.2009 roku – IV KK 432/08; postanowienie z

dnia 19.05.1978
roku – VII KZP
13/78; wyrok z
dnia 5.12.1995 roku
– WR 186/95;
postanowienie z
dnia 28.03.2017
roku - III KK
472/16).

Natomiast w tych
judykatach, w
których Sąd
Najwyższy ocenił, iż
wymaganie istnienia
ruchu lądowego nie
zostało spełnione,
przyczyną wyrażenia
takiego poglądu
był brak realizacji
przesłanki
przeznaczenia
terenu do ruchu
pojazdów
(podwórka
przydomowe,
warsztat
samochodowy,
grunty rolne, łąki)
- por. postanowienie
Sądu Najwyższego
z dnia 20.08.1976
roku – VII KZP
11/76; wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
11.10.2000 roku – IV
KKN 250/00; wyrok
Sądu Najwyższego z
dnia 2.03.2012 roku
– V KK 358/11.

Nic innego nie
wynika również z
przytoczonego w
apelacji wyroku
Sądu Najwyższego
z dnia 26.02.2020
roku – IV KK
265/19, w której
to sprawie Sąd

Najwyższy uchylił
wyrok sądu
odwoławczego z
zupełnie innej
przyczyny
(niesłuszne
uniewinnienie
oskarżonego, z
powodu rzekomego
zdekompletowania
w opisie czynu
znamion
ustawowych
przestępstwa z art.
178a § 1 k.k.).

W rozpoznawanej
sprawie oskarżony
kierował w stanie
nietrzeźwości
samochodem
dostawczym na
terenie drogi
wewnętrznej i
parkingu
magazynów,
przeznaczonymi do
dojazdu,
manewrowania
pojazdami, celem
ich załadunku i
rozładunku oraz
parkowania
samochołów
służbowych i
prywatnych osób
zatrudnionych w
dwóch firmach.
Jednocześnie teren
dróg wewnętrznych
i parkingu przy
ul. (...) w T.,
jest ogólnodostępny,
choćby z tego
względu, że wjazd
na ten teren nie
jest reglamentowany
(np. przez
posterunek straży
przemysłowej).

Mogą zatem wjeżdżać tam nawet samochody osób trzecich, które np. mają do załatwienia jakąś sprawę w firmach (...) i spółce współdzielącej z nią drogę wewnętrzną oraz parking. Na ww. terenie mogą poruszać się też piesi (pracownicy firm), a w razie takiej potrzeby mogą także wjeżdżać pojazdy właściwych służb (pogotowie ratunkowe, straż pożarna).

Tak więc niewątpliwie mieliśmy tu do czynienia z terenem ogólnodostępnym, świadomie zagospodarowanym w celach komunikacyjnych, na którym ruch pojazdów odbywał się realnie i systematycznie. Tym samym Sąd Rejonowy nie popełnił żadnego błędu, uznając, iż oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości „w ruchu lądowym”, o którym mowa w art. 178a § 1 k.k.

Wniosek

<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. W. od zarzucanego mu czynu i zasądzenie kosztów obrony oskarżonego za obie instancje.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Podniesiony zarzut – z przyczyn omówionych wyżej – nie okazał się zasadny i nie mógł spowodować zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego. Tym samym bezpodstawnym było żądanie zasądzenia na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów procesu.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość zaskarżonego wyroku		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zaskarżony wyrok jest słuszny i odpowiadający prawu, także i w zakresie wymierzonej kary i środków karnych, orzeczonych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Podniesione zarzuty nie okazały się zasadne, o czym była już mowa wyżej.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 636 § 1 k.p.k., przy czym wysokość opłaty za drugą instancję została ustalona na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983 roku,	

	Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami).
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------